

knæsettu parlamentarisku for-
holdstalsreglum innan fyri norð-
lendskan politik. Har sita 3
menn. Eftir galdandi lutfallsregl-
um við valum av monnum eiga
teir triggir partarnir á tingi:
Fólkaflokkurin, sambandsflokk-
urin og javnaðar- og sjálvstýris-
bólkurin hvør sín mannin við
tiltaksman. Men hóast so er,
aftrar sambandsmeirilutin í
landsstýrinum seg ikki við politisk
at lumpa ministerið at koyra
socialistin Hans Dalsgaard, ið
er valdur av javnaðarmonnum
at sita í búnaðarráðnum, meðan
J. P. Davidsen er landsstýris-
maður, og velja sambandsmannin
Jens Kristian Olsen at vera
búnaðarráðslim fyri Davidsen.

Eingin kann hugsa sær ein stórri,
frekari og kyniskari politiska
tøku fyri ikki at siga stuldur. Eg
var fullkomuliga forfardur, tá ið
eg hoyrði um hesa óspektargerð
sambandsins.

Eg havi hoyrt, at sambands-
menn skulu umbera hesa ógerð
við tí at Hans Dalsgaard skal
hava viljað borið so í band, at
J. P. Davidsen ikki skuldi koma
aftur í sess sín í búnaðarráðnum.

Eg veit, at hetta er grim
ósannind.

Eg veit, at eingin hevur verið
hollari vinur Davidsens enn
Hans Dalsgaard.

Eg kann siga, at tað var ein
flokks avgerð, at so langt sum
javnaðarflokkurin kundi rökka,
skuldi Davidsen koma aftur í
teir sessar, hann gav frá sær, tí
hann fór inn í landsstýrið.

Eg havi hoyrt politiska mót-
stöðumann Hans Dalsgaards, bú-
naðarráðslim Antonius Sørensen,
vátta og ógvuliga kraftina undir-
strika, at tað er tann grimasta
ósannind, at Hans Dalsgaard ella
nakar annar búnaðarráðslimur
hevur talað ella gjørt nakað, sum
kann skiljast sum roynd ella
vilji til at fora Davidsen at koma
aftur í búnaðarráðið. Tvørtur-
ímóti sigur A. Sørensen, at Hans
Dalsgaard hevur sagt, at hann

kann ikki hava sett uppskot um
ella verið við til stórbroytingar,
tí hann visti, at hann bert skuldi
sita nakrar mánaðar afturat. J.
P. Davidsen kom ætlandi vegna
nýval og haravstandandi mögu-
ligt nýtt landsstýri aftur í bú-
naðarráðið.

Er nakað skriv komið frá
búnaðarráðnum sum kann mis-
skiljast viðvíkjandi Davidsens
stöðu at koma aftur sum limur
í búnaðarráðnum er tað ein
skeivleiki frá viðkomandi starvs-
manni í ráðnum.

Ella er her talan um diplomat-
iskar »intrigur« frá öðrum staði
ella stöðum?

Eitt er vist, at ærligari og
rættskafnari mann enn Hans
Dalsgaard finnur tú ikki. Í
honum býr ikki svik, allraminst
móti partamanni sínum. Tað,
sum her er hent, er tí ikki ein-
ans politisk tóka, men umbersla-
an fyri henni, sum sambands-
menn nú flyta fram, er beina-
vegin ærukreinkjan av heiðurs-
manninum Hans Dalsgaard.

Javnaðarflokkurin mótmælir tí
sum frá sambandsins síðu er
farið fram her, og vil bera hetta
mótmæli við frágreiðing fram
fyri ministerið.

Tað seinasta, sum hent er, er
sambandsins sýtan at halda av-
taluna viðvíkjandi javnaðar- og
sjálvstýrisbólksins leiðslu á tingi.

Mannagongdin við hesi svika-
syftu var henda: Stutta løtu áðrenn
farið varð í skráðgonguna frá
tinghúsinum, kom lögmaður til
mín sum flokksformann og spurdi,
um okkara flokkur ikki vildi
ganga við til at útseta valið av
tingformanninum 2 dagar, til
Johann Poulsen og Weihe vóru
afturkomnir úr Danmark. Hann
hevði talað við Th. Petersen,
sum hevði svarað at tað mátti
formaðurin um.

Eg dugdi ikki at fata, hvørja
ávirkan tað skuldi hava á for-
mannsvalið, at tveir menn vóru
burturi. Sambandsflokkurin var
heima, um hesir menn ikki

mötu. Tað, ið var at gera, um
ætlanin var at afturvelja for-
mannin, var, at samgonguflokk-
arnir sambært avtaluna við set-
an av landsstýrinum skriftliga
lögdu fram, at teir gingu saman
um at velja tingformannin. Sam-
bandsmenn hövdu jú segði eg
troðkað javnaðarmenn burtur
allastaðni, har ið teir kundu.
Tað var kanska ætlanin nú at
køyra javnaðarmannin fra sum
løgtingsformann? Men man vildi
kanska ikki gera tað, meðan
Sviar vóru her? Viðvíkjandi
útsetanini var annars ein spur-
ningur um, hvat ið tingskipanin
segði. Val av formanninum skul-
di fara fram við byrjanini av
hvørji nýggju tingsetu.

Lögmaður segði, at skuldi for-
maðurin verða afturvaldar, mátti
avtalur gerast eisini um annað.

Eg helt hetta vera lögið. Vit
hövdu jú eina avtalu at halda
okkum til. Nú vóru ikki stundir
til at gera nýggjar avtalur.

Øregaard kom tá til, og eggreiddi
honum frá lögmannsins örindi.

Hann helt tað ikki bera til
at útseta valið. Tingskipanin
segði týðiliga at valini av for-
manni, næstformanni og skrivar-
um skuldu fara fram fyrsta dag-
in, ið tingið kom saman.

Lögmaður segði, at frávik
kundu gerast í tingskipanini, tá
ið 6 menn ella tingformaðurin
ynskti tað.

Men Øregaard belt, at tað batti
ikki, tí tað skuldi greiðast at-
kvøða um uppskott um frávikið.
Og tað var ikki meirluti fyri tí.
2 sambandsmenn vóru jú burt-
uri og ein sjálvstýrismaður.
Eftiri vóru bara 9 atkvøður, 11
skulu til fyri at samtykkja eitt
uppskot. Og at líta á, at fólk-
flokksmenn, sum komu at eiga
formannin, um eingin samgonga
kom í lag um formannsvalið,
skuldu greiða atkvøðu fyri útset-
anini, tað tordi hann ikki.

Tað er at merkja, at hvørki
Davidsen ella W. Smith vóru
komnir til staðar — teir vóru